POSTANOWIENIE TRYBUNAŁU (pierwsza izba)
z dnia 8 lipca 2004 r.*

W sprawie C-286/95 P-DEP

Imperial Chemical Industries plc, reprezentowana przez S. Berwick, solicitor,

strona skarżąca,

przeciwko

Komisji Wspólnot Europejskich, reprezentowanej przez J. Curralla, działającego w charakterze pełnomocnika,

strona pozwana,

mającej za przedmiot wniosek o ustalenie kosztów podlegających zwrotowi na podstawie wyroku Trybunału z dnia 6 kwietnia 2000 r. w sprawie C-286/95 P Komisja przeciwko ICI, Rec. str. I-2341,

* Język postępowania: angielski.

TRYBUNAŁ (pierwsza izba),

w składzie: P. Jann (sprawozdawca), prezes izby, J. N. Cunha Rodrigues, N. Colneric, E. Juhász i E. Levits, sędziowie,

rzecznik generalny: C. Stix-Hackl,
sekretarz: R. Grass,

po wysłuchaniu rzecznika generalnego,

wydaje następujące

Postanowienie

1 Pismem złożonym w sekretariacie Trybunału w dniu 30 sierpnia 1995 r. Komisja Wspólnot Europejskich wniosła, w trybie art. 49 Statutu Trybunału Sprawiedliwości, odwołanie od wyroku Sądu Pierwszej Instancji Wspólnot Europejskich z dnia 29 czerwca 1995 r. w sprawie T-37/91 ICI przeciwko Komisji, Rec. str. II-1901, mocą którego Sąd stwierdził nieważność decyzji Komisji wydanej wobec Imperial Chemical Industries plc (zwanej dalej „ICI") w postępowaniu na podstawie art. 86 Traktatu EWG (po zmianach art. 86 Traktatu WE, a obecnie art. 82 WE). Ponadto wyrokiem z tego samego dnia w sprawie T-36/91 ICI przeciwko Komisji, Rec. str. II-1847, Sąd stwierdził nieważność decyzji Komisji wydanej wobec ICI w postępowaniu na podstawie art. 85 Traktatu EWG (po zmianach art. 85 Traktatu WE, a obecnie art. 81 WE). Ten wyrok nie był przedmiotem odwołania.

2 Wyrokiem z dnia 6 kwietnia 2000 r. w sprawie C-286/95 P Komisja przeciwko ICI, Rec. str. I-2341 Trybunał odrzucił odwołanie wniesione od wyroku Sądu w sprawie T-37/91 i obciążył Komisję kosztami postępowania odwoławczego.

3 Ponieważ ICI i Komisja nie osiągnęły porozumienia co do kosztów podlegających zwrotowi, ICI — pismem złożonym w dniu 16 października 2003 r. w sekretariacie Trybunału — wniosła, na podstawie art. 74 regulaminu, o rozstrzygnięcie o kosztach.

Argumentacja stron

4 ICI wnosi, by koszty podlegające zwrotowi dotyczące postępowania przed Trybunałem zostały ustalone na kwotę 76 910 GBP (około 115 000 euro). Kwota ta składa się z:

— wynagrodzenia i kosztów adwokata za sporządzenie pism procesowych wniesionych do Trybunału

— adwokat główny	22 901 GBP
— adwokat wspierający	12 459 GBP

— wynagrodzenia i kosztów adwokata za przygotowanie się do rozprawy przed Trybunałem w dniu 7 października 1999 r. i udział w tej rozprawie

— adwokat główny	25 226 GBP
— adwokat wspierający	10 058 GBP

— kosztów podróży i noclegu w Brukseli adwokata głównego i dwóch wewnętrznych doradców ICI, którzy uczestniczyli w spotkaniach adwokatów w dniach: 14 listopada 1995 r., 13 marca 1996 r. i 28 września 1999 r.

2010 GBP

— kosztów podróży i noclegu w Luksemburgu adwokata głównego i adwokata wspierającego oraz dwóch wewnętrznych doradców ICI, którzy uczestniczyli w rozprawie przed Trybunałem (1873 GBP), jak również kosztów wynajęcia sali konferencyjnej (1488,99 GBP), zatem łącznie

3361,99 GBP

— kosztów pełnomocnika do doręczeń uiszczonych na rzecz luksemburskiej kancelarii adwokackiej

894 GBP

łącznie zatem	76 909,99 GBP.

5 Na dowód tych kosztów ICI przedłożyła Trybunałowi dwie faktury sporządzone przez jej adwokata głównego: jedną z dnia 17 czerwca 1996 r. opiewającą na kwotę 23 625 GBP, drugą z dnia 13 stycznia 2000 r. opiewającą na kwotę 26 023 GBP, jak

również trzy faktury sporządzone przez jej adwokata wspierającego: pierwszą z dnia 13 grudnia 1995 r. opiewającą na kwotę 9781,25 GBP, drugą z dnia 13 czerwca 1996 r. na kwotę 3071,25 GBP i trzecią z dnia 10 listopada 1999 r. opiewającą na kwotę 10 375 GBP.

6 ICI podnosi, iż przedmiotowa sprawa miała wyjątkowo złożony i techniczny charakter oraz że dokumenty zawarte w aktach sprawy były obszerne. Niektóre podniesione kwestie prawne były nowe i nadzwyczaj trudne, zważywszy — w szczególności — na brak precedensu w zakresie rabatów. Kwestie prawne dotyczące pozycji dominującej, nadużycia i handlu międzypaństwowego wymagały wnikliwych analiz i szczegółowej argumentacji.

7 Co do kwestii skorzystania z usług dwóch adwokatów ICI podnosi, iż adwokat, który reprezentował ją w postępowaniu przed pierwszą instancją, nie był do jej dyspozycji w postępowaniu odwoławczym. Zatem postanowiła ona zwrócić się do „junior counsel", który uprzednio wspierał tego adwokata i któremu bardzo dobrze były znane okoliczności faktyczne sprawy. Z uwagi na wagę i złożoność sprawy pozwoliło to na ułatwienie zadania głównego adwokata, któremu ICI powierzyła swoją reprezentację w postępowaniu odwoławczym.

8 Ponadto sprawa ta była dla ICI szczególnie ważna pod względem finansowym. W istocie wymierzona tej spółce kara pieniężna w wysokości 10 milionów ECU, uzasadniona tym, że nadużyła ona pozycji dominującej, stanowiła w owym czasie jedną z najwyższych kar pieniężnych, jaka została kiedykolwiek wymierzona przez Komisję.

9 Co się tyczy kosztów podróży i wydatków poniesionych w związku z rozprawą przed Trybunałem, ICI twierdzi, że obecność dwóch adwokatów i dwóch wewnętrznych doradców spółki była konieczna dla prawidłowego przeprowadzenia postępowania. W szczególności udział wewnętrznych doradców pozwolił na istotne zaoszczędzenie na wynagrodzeniach dla adwokatów zewnętrznych.

10 Komisja utrzymuje, iż żądanie ICI co do ustalenia wysokości kosztów podlegających zwrotowi na kwotę 76 910 GBP jest wygórowane. Zresztą to samo odnosi się do żądania na kwotę 203 340 GBP, przedstawionego równocześnie przez tę spółkę Sądowi, tytułem postępowania przed pierwszą instancją.

11 Komisja proponuje Trybunałowi w niniejszej sprawie ustalenie kosztów podlegających zwrotowi na kwotę 25 000 GBP.

12 Zdaniem Komisji, większość argumentów przytoczonych w niniejszej sprawie przez ICI odnosi się w rzeczywistości do dwóch postępowań wszczętych przed Sądem, które dotyczyły dwóch odmiennych decyzji, mianowicie jednej decyzji w sprawie praktyki uzgodnionej oraz drugiej decyzji w sprawie nadużycia pozycji dominującej. Tymczasem odwołanie dotyczyło jedynie drugiej decyzji, której Sąd stwierdził nieważność nie ze względów merytorycznych, lecz wyłącznie ze względów formalnych, gdyż decyzja ta nie została sporządzona zgodnie z regulaminem wewnętrznym Komisji. Wobec tego argumenty te są nieodpowiednie.

13 Podczas gdy sprawa przed Sądem dotycząca praktyki uzgodnionej wyróżniała się złożonością, tego samego nie można powiedzieć ani o sprawie dotyczącej nadużycia pozycji dominującej, ani o mającym następnie miejscu postępowaniu odwoławczym, którego przedmiotem była jedynie kwestia wadliwego sporządzenia decyzji przez Komisję. Samo porównanie długości wyroków — 83 strony w Zbiorze Orzeczeń w przypadku obu wyroków Sądu i 18 stron w przypadku wyroku Trybunału — świadczy o odmiennej wadze tych spraw.

14 Co więcej, kwestia sporządzenia decyzji przez Komisję nie jest nowa. Była już ona roztrząsana podczas badania spraw oznaczonych jako „PVC I", które doprowadziły do wydania wyroku Sądu z dnia 27 lutego 1992 r. w sprawach połączonych T-79/89, T-84/89, T-85/89, T-86/89, T-89/89, T-91/89, T-92/89, T-94/89, T-96/89, T-98/89,

T-102/89 i T-104/89 BASF i in. przeciwko Komisji, Rec. str. II-315, oraz wyroku Trybunału z dnia 15 czerwca 1994 r. w sprawie C-137/92 P Komisja przeciwko BASF i in., Rec. str. I-2555. W niniejszym przypadku Komisja podniosła w swoim odwołaniu zaledwie dwa zarzuty, mianowicie jeden dotyczący skutków wadliwego sporządzenia decyzji oraz drugi dotyczący okoliczności, w jakich Sąd zastosował art. 48 § 2 regulaminu, by umożliwić ICI spóźnione przytoczenie zarzutu opartego na wadliwym sporządzeniu decyzji.

15 Ponadto sam Trybunał nie uznał sprawy czy też przytoczonych argumentów za stwarzające szczególne trudności, ponieważ stwierdził, iż jeden z zarzutów przedstawionych przez Komisję na poparcie jej odwołania jest oczywiście bezzasadny (ww. wyrok w sprawie Komisja przeciwko ICI, pkt 66). W konsekwencji Trybunał uznał, iż ICI nie napotkała na żadne trudności w obronie swoich interesów w postępowaniu odwoławczym.

Ocena Trybunału

16 Zgodnie z art. 73 lit. b) regulaminu za koszty podlegające zwrotowi uznaje się „wydatki konieczne poczynione przez strony, w szczególności koszty podróży i pobytu, a także wynagrodzenia pełnomocników, doradców oraz adwokatów lub radców prawnych".

17 Ponieważ prawo wspólnotowe nie zawiera przepisów dotyczących opłat, Trybunał dokonuje swobodnej oceny okoliczności danej sprawy, biorąc pod uwagę przedmiot i charakter sporu, jego wagę z punktu widzenia prawa wspólnotowego, jak też stopień zawiłości sprawy, nakład pracy pełnomocników i doradców w związku z postępowaniem oraz interes gospodarczy, jaki przedstawiało dla stron rozstrzyg-

nięcie sporu (zob. w szczególności postanowienia z dnia 30 listopada 1994 r. w sprawie C-294/90 DEP British Aerospace przeciwko Komisji, Rec. str. I-5423, pkt 13 i z dnia 17 lutego 2004 r. w sprawie C-321/99 P-DEP DAI przeciwko ARAP i in., dotychczas nieopublikowane w Zbiorze, pkt 16).

18 Wysokość kosztów podlegających zwrotowi należy określić na podstawie tych kryteriów.

19 Jeśli chodzi o interes gospodarczy, jaki spór przedstawiał dla stron, nie ulega wątpliwości, iż sprawa ta — z uwagi na wysokość kary pieniężnej wymierzonej ICI przez Komisję z powodu zarzutu nadużycia pozycji dominującej — miała dla ICI istotne znaczenie z punktu widzenia ekonomicznego.

20 Co się tyczy przedmiotu i charakteru sporu, należy podkreślić, iż chodziło tu o postępowanie odwoławcze, które ze swej natury jest ograniczone do kwestii prawnych i którego przedmiotem nie jest ustalenie faktów.

21 W niniejszym przypadku zarzuty podniesione w odwołaniu, na które ICI była zobowiązana odpowiedzieć, dotyczyły dwóch kwestii prawnych.

22 Pierwsza kwestia odnosiła się do zagadnienia sporządzania aktów, o którym mowa w art. 12 akapit pierwszy regulaminu wewnętrznego Komisji. Trybunał w ww. wyroku w sprawie Komisja przeciwko ICI stwierdził — opierając się na swoim ww. wyroku w sprawie Komisja przeciwko BASF i in. — że sporządzanie

aktów stanowi istotny wymóg proceduralny w rozumieniu art. 230 WE, którego naruszenie może pociągnąć za sobą skargę o stwierdzenie nieważności. Ponadto sporządzenie spornego aktu musi nastąpić przed jego notyfikacją zainteresowanym stronom. Druga kwestia będąca przedmiotem odwołania odnosiła się do tego, czy sąd wspólnotowy może badać z urzędu wadliwe sporządzenie aktu, na co Trybunał odpowiedział w sposób twierdzący.

23 Wprawdzie te dwie ściśle ograniczone kwestie prawne mają znaczenie z punktu widzenia prawa wspólnotowego, jednakże pierwsza z nich została już rozstrzygnięta w ogólnych zarysach w ww. wyroku w sprawie Komisja przeciwko BASF i in., zaś druga nie wyróżniała się szczególną złożonością. Również stopień trudności sprawy nie był wyjątkowy.

24 Co się tyczy nakładu pracy doradców ICI w związku z postępowaniem odwoławczym, należy stwierdzić, iż w odpowiedzi na pisma procesowe Komisji sporządzili oni dwa pisma procesowe odnośnie do ograniczonych kwestii wspomnianych powyżej. Co więcej, rozprawa przed Trybunałem w dniu 7 października 1999 r. trwała około dwie godziny. Obciążenie pracą tych doradców odpowiadało zatem obciążeniu pracą w sprawie o określonym — jednakże nie nadzwyczajnym — zakresie.

25 W tych okolicznościach wynagrodzenia i koszty adwokackie dochodzone przez ICI i opiewające na kwotę 70 644 GBP (22 901 GBP i 25 226 GBP na rzecz adwokata głównego oraz 12 459 GBP i 10 058 GBP dla adwokata wspierającego) nie były obiektywnie niezbędne do zapewnienia obrony interesów tej spółki w ramach postępowania odwoławczego.

26 W szczególności w odniesieniu do kosztów związanych ze skorzystaniem z usług drugiego adwokata należy przypomnieć, iż postępowanie odwoławcze ograniczało się do dwóch ściśle określonych kwestii prawnych, które nie pozostawały w związku

z ustaleniami faktycznymi, których miał dokonać Sąd. Zresztą ustalenia te miały większe znaczenie w postępowaniu dotyczącym naruszenia na skutek praktyki uzgodnionej niż w postępowaniu dotyczącym nadużycia pozycji dominującej, które to postępowanie było jedynie przedmiotem odwołania. Przejęcie kosztów drugiego adwokata ze względu na to, iż postępowanie przed pierwszą instancją i szczegóły związane z faktycznym rozwojem sprawy były mu szczególnie dobrze znane, nie było zatem niezbędne. W konsekwencji nie jest uzasadnione obciążenie Komisji tymi kosztami.

27 W świetle tych okoliczności i kryteriów wymienionych w pkt 17 niniejszego postanowienia należy ustalić wynagrodzenia i koszty adwokackie podlegające zwrotowi na kwotę 25 000 GBP.

28 Co do kwoty 2010 GBP, stanowiącej koszty podróży i noclegu dwóch adwokatów i dwóch doradców wewnętrznych w związku z odbyciem trzech spotkań w Brukseli, ICI nie przedstawiła Trybunałowi żadnego dowodu ani odnośnie do charakteru tych spotkań, ani co do niezbędnego charakteru tych spotkań dla celów postępowania odwoławczego, ani też co do konieczności odbycia tych spotkań w Brukseli. Wobec tego odpowiednia kwota nie może zostać uwzględniona.

29 Co się tyczy kosztów podróży i noclegu poniesionych w związku z rozprawą przed Trybunałem, których ICI dochodziła w odniesieniu do dwóch adwokatów i dwóch doradców wewnętrznych, należy uwzględnić jedynie koszty jednego adwokata, gdyż obecność drugiego adwokata nie była niezbędna z tych samych powodów co przytoczone w pkt 26 niniejszego postanowienia, jak również jedynie koszty jednego doradcy wewnętrznego, tj. kwotę 936,50 GBP. Do tej kwoty należy doliczyć koszty pełnomocnika do doręczeń w Luksemburgu, tj. 894 GBP. Natomiast koszty wynajęcia sali konferencyjnej w wysokości 1488,99 GBP nie mogą zostać uwzględnione, gdyż nie były one niezbędne.

30 W świetle ogółu powyższych rozważań wydaje się odpowiednim ustalenie kosztów podlegających zwrotowi w sprawie C-286/95 P na łączną kwotę 26 830,50 GBP.

Z powyższych względów

TRYBUNAŁ (pierwsza izba)

postanawia, co następuje:

Łączna kwota kosztów podlegających zwrotowi w sprawie C-286/95 P na rzecz Imperial Chemical Industries plc przez Komisję Wspólnot Europejskich zostaje ustalona na 26 830,50 GBP.

Sporządzono w Luksemburgu w dniu 8 lipca 2004 r.

Sekretarz

R. Grass

Prezes pierwszej izby

P. Jann